

Käsipallomatka ajassa ja tilassa

1

Pelit ja leikit ovat aina kiehtoneet ihmismieltä. Jo luonnonkansat pelaavat vesipalloa kookospähkinöiden kuorilla tropiikkien rantavesissä. Käsipallo kilpailulajina syntyy 1800-luvun lopulla Tanskassa ja Keski-Euroopassa.

Pojat pelaavat 1913 käsipalloa Viipurin Uuden Yhteiskoulun aulassa samalla kun he odottavat voimistelutunnin alkamista. Voimistelunopettaja Oskari Väänänen tapaa 1922 Berliinissä mieskuoron matkan yhteydessä urheiluohjaaja Karl Schelenzin, jonka 11-miehen ulkopeli Torball on noussut suosituimmaksi usean eri käsipallomuodon joukossa. Väänänen opettelee innostuneesti Torballin säännöt, jotka perustuvat jalkapalloon. Tunneillaan Väänänen opettaa käsipallon alkeita Viipurissa (1922-23), Savonlinnassa (1923-29) ja Helsingissä alkaen 1929. Suomen "käsipallon isä" Väänänen julkaisee 1931 sääntö- ja harjoitusoppaan Käsipallo.

Alkuvuosina käsipallo kuuluu kansainvälisen yleisurheiluliiton hallintoon. Amsterdamin olympiakisojen yhteydessä, 4.8.1928, joukko maita kerääntyy perustaakseen kansainvälisen amatöörikäsipalloliiton IAHF:n. Suomea edustaa kokouksessa Lauri "Tahko" Pihkala. IAHF, jonka ohjelmistossa on jo ulkokäsipallo, courtball ja koripallo, ottaa 1930 mukaan seitsemän miehen sisäkäsipallon. Ulkona pelataan sekä 7- että 11-miehisin joukkuein. Saksa hallitsee liittoa, ja järjestää miehille olympiakisat ulkona 1936 ja MM-kisat niin sisä- kuin ulkopelissä 1938.

Tanskalainen William Olsen osallistuu Suomen puolella vapaaehtoisena talvisotaan. Pian sen jälkeen kun tykit ovat hiljenneet, järjestää Olsen ulkona Suomen ensimmäiset 7-miehen käsipallo-ottelut Jackarbyssä, Porvoon maalaiskunnassa. Olsen muuttaa jo samana vuonna eli 1940 Fiskarsiin. Hänen nimensä elää edelleen William Team-seurassa Karjaalla, joka muodostetaan 1989 Fiskars IF:n miesten joukkueesta.

Harald Hjelt on paikalla Ruotsin pääsarjaotteluissa 1940 ja vastaanottaa Ruotsin liitolta käsipallon hallipelin säännöt. Hjeltin aloitteesta kokoontuu joukko seuroja 23.5.1941 Helsinkiin ja perustavat Suomen Käsipalloliiton (SKPL). Suomi ajautuu kuitenkin pian taas mukaan uudelleen toiseen maailmansotaan. Vaikka koko liittohallitus, mukaan lukien puheenjohtaja everstiluutnantti Yrjö Tikka, kutsutaan rintamalle, saadaan marraskuussa 1942 propagandasarjat pyörimään Helsingin ja Turun halleissa 24 joukkueen voimin. Piirisarjat alkavat 1943, jolloin käsipalloa pelataan myöskin Maarianhaminassa, Paraisilla, Tampereella, Tervakoskella, Valkeakoskella, Varkaudessa ja monin paikoin Länsi-Uudellamaalla. Liiton varapuheenjohtaja Aaro Kiviperä kaatuu Äyräpäässä heinäkuussa 1944. Vuonna 1947 liitolla on ollut jo 80 jäsenseuraa, ja SKPL:n puheenjohtaja Arthur Englund oli valittu suoraan uuden kansainvälisen käsipalloliiton IHF:n hallitukseen. Uusi liitto oli seuraus siitä että IAHF:n toiminta oli kuivunut täysin kokoon maailmansodan aikana. Suomi oli IHF:n perustajajäseniä Kööpenhaminassa 11.7.1946.

Miesten SM saadaan käyntiin kaudella 1943/44. Hallipelin sarja, johon myös osallistuu Maasotakoulun kadettijoukkue, keskeytetään helmikuussa Helsingin suurpommitusten johdosta. Turun Palloseura on ilman pistetappioita ja julistetaan mestariksi. HIFK voittaa 1944/45 ensimmäisen sarjan joka pelataan loppuun. Seuraavalla kaudella uusitaan kullasta. Union on Karhun Poikia parempi maalein 10-7. HIFK:n käsipallopelaaja Bertel "Bebbe" Storskrubb saa 1945 Suomen Urheilulehden kultamitalin yleisurheilun SE-tuloksistaan. Seuraavana vuonna hän voittaa 400 m aitajuoksun EM-kisoissa. Helsinkiläiset hallitsevat selvästi sarjoja ensimmäisten vuosikymmenten aikana. Miesten puolella kaikki sisäpelin SM-mitalit jäävät pääkaupunkiin peräti 21 kertaa vuosien 1944 ja 1977 välillä. Union voittaa yhdeksännen mestaruutensa keväällä 1964.

Ensimmäiset naismestarit kruunataan hallifinaaleissa Helsingin ja Länsi-Uudenmaan piirien mestareiden välillä. Viralliset loppuottelut käynnistyvät 1946, jolloin HIFK voittaa EIF:n Tammisaaresta 4-1. Länsi-uusmaalaiset saavat heti revanssin seuraavana vuonna, jolloin hankolainen HIK on Arsenalia parempi. Naisten hallipelit pelataan edelleen 2 x 15 minuutin jaksoissa, miehet sen sijaan ottelevat 2 x 25. Poikien SM-ottelut ovat varhain mukana mutta ensimmäinen A-poikien loppuottelu Eiran KV:n ja TPS:n välillä jää pelaamatta 1944. Union voittaa B-poikien kullan samana vuonna ja molemmat ikäluokat 1945.

Tuore yhtiö Veikkaus (Tippaustoimisto 1940) saa sodan takia panostaa muihinkin lajeihin kuin jalkapalloon. Miesten käsipallosarjat Suomesta ja Ruotsista ilmestyvät vakioveikkaukseen ja yleisömäärät ovat korkealla. Tenniksen nouseva suosio tuo kuitenkin mukaan tuntuvia supistuksia käsipallovuorojen määrissä Helsingin ja Turun tennishalleissa. Täten miesten pääsarjoja ei voida lainkaan järjestää vuosien 1946 ja 1949 välillä.

Lidingö IFK:n miesjoukkue oli jo vierailut harjoitusotteluissa Helsingissä ja Turussa tammikuussa 1944. Miesten liittojoukkue ja HIFK:n naiset olivat Ruotsin kiertueella 1945. Hallipulasta seuraa hyvääkin. Kansainvälisiä kontakteja saadaan huomattavasti lisää, ja maaottelut pääsevät käyntiin.

Ensimmäisenä tulossa on erotuomari Wolf Karni, joka puhaltaa Göteborgissa 23.1.1947 miesten hallipelin Ruotsi-Tanska. Ruotsin joukkue jatkaa kohtaamalla 22.3. Suomen Helsingin hallipelissä. Tässä Suomen debyytissä Ruotsi voittaa 17-5, HJK:n Åke Johansson tekee kolme maalia viidestä. Toinen maaottelu pelataan ulkona 17.6. Bisletillä Norjaa vastaan 7-miehisin joukkuein, ja Suomi voittaa yllättäen 11-8. 17.5.1948 Suomi on Tukholmassa 11-miehen ulkopelin MM-karsinnassa. Tulevalla maailmanmestarilla Ruotsilla ei ole mitään vaikeuksia. Suurella kentällä tottumaton Suomi häviää peräti 0-26. Maalitonta on myös Zürichissä 6.2.1949, Sveitsi voittaa hallissa 6-0.

Suomen naiset pelaavat heti alusta asti maaotteluissa vain 7 naisen joukkuein. Ensimmäiset ottelut osuvat Oslon PM-kisoihin, jotka pelataan ulkona syyskuussa 1947. Häviö Ruotsille 1-5 avausottelussa, Suomen maalin tekee KaPo:n Tuulikki Vappula. Pronssiottelussa Suomen ensimmäinen voitto kirjataan 4-2 Norjasta. Suomi järjestää ulkopelin PM-kisat 1950 Hangossa, Tammisaaresta ja Helsingissä. Naisjoukkueemme lisäksi kansainväliset erotuomarimme Karni ja Johan Alho esiintyvät kentällä.

Vasta tammikuussa 1950 pääsevät miesten kotimaiset sarjat taas käyntiin, mutta helsinkiläiset saavat pelata kotiottelunsa Espoon Westendissä. Union ei luovuta pistettäköön kevään aikana, ja päästää vain 58 maalia kahdeksassa pelissä. EKV tekee puolestaan vain 62 maalia. Aarre Klinga pelaa ensimmäiset miesten SM-ottelut 1951 KIF:ssä, ja siitä alkaa huikea peliura. Klinga on neljästi SM-sarjan maalikuningas vuosien 1953 ja 1962 välillä. Usean seuran ja 24 kauden jälkeen hän ja Haukat jättävät SM-sarjan keväällä 1981. Kansainvälisellä puolella Klinga pelaa maaotteluita jalkapallossa (10 A ja 4 B) sekä käsipallossa (10 A). Anna-Liisa Saarinen pelaa seitsemän A-maaottelua ulkokäsipallossa. Eikä siinä kaikki, hän esiintyy myös koripallon EM-kisoissa pelaajana 1952 ja jatkaa sittemmin keilailun maajoukkueessa!

2

Elokuvaohjaajalegenda Risto Orko johtaa liittohallituksessa puhetta ennätyskauan, eli vuodesta 1951 vuoteen 1967. 1970 hänet valitaan kunniapuheenjohtajaksi. Yli kaksikymmentä vuotta hallituksessa ovat Lars-Eric Mattsson, Aulis Ruusuvaara, Lars-Erik Ahlgren, Matti Norstedt ja Åke Nyberg. Peliäikää pidennetään 1950-luvulla, miehet pelaavat 2 x 30 minuuttia, naiset 2 x 25 minuuttia.

Työväen urheiluseurat ovat myös varhain mukana käsipallon parissa. Turun Toverit, SM-nelonen 1946 kahden pisteen päässä kullasta voittoa TUL:n kaikki viisi mestaruutta 1947-55. Kun TuTo SM-sarjassa käyttää edustuskelvotonta pelaajaa, muuttuu neljä joukkueen ottelutuloksista häviöiksi. TUL:n joukkueet vetäytyvät Käsipalloliiton sarjasta, joka keskeytyy. Kabinettikokouksien jälkeen pelataan SM-sarja loppuun syksyllä 1951 ilman työväenseuroja. Kaksi parasta sekä kärkikaksikko TUL:n sarjasta kohtaavat välierissä. SM-kulta voidaan jakaa vasta 16. joulukuuta, kun HIFK voittaa TuTo:n loppuottelussa! Tämän jälkeen yhteistyö toimii jälleen kivuttomasti, ja 1955 työväenseurat liittyvät käsipalloliittoon. SKPL sen sijaan liittyy 1957 Suomen valtakunnalliseen urheiluliittoon SVUL:ään.

Ilves on uusi joukkue miesten SM-sarjassa keväällä 1952. Tamperelaiset ovat mestaruuden porteilla keväällä 1954, mutta KaPo on hallipelin uusinnassa parempi maalein 15-14. Pirkanmaan huippukäsipallo saa 1956 lähes kuolettavan iskun kun Ilves on pakotettu lopettamaan halliaikojen puutteessa. Myös muita valiojoukkueita ilmestyy Helsingin ja Turun ulkopuolelle. Karjaan BK-46 debytoi 1957, SIF Siuntiosta 1961. Tässä vaiheessa on halli-SM vakiintunut kaksinkertaiseksi sarjaksi, yksi sarjakierros pelattiin vuosien 1944 ja 1954 välillä. Junioripuoli on pääkaupunkipainoinen. Helsingin poikajoukkueet voittavat kaikki hallimestaruudet 1950-63.

Naisten SM-hallipelissä pronssimitalit jaetaan vuodesta 1950, ja runkosarja on vakituinen sarjamuoto syksystä 1958. Mitaleita jaetaan nyt myös Helsingin, Tammisaaren ja Hangon ulkopuolelle. Esbo IF saa hopeaa 1957, PIF Paraisilta pääsee samaan seuraavana vuonna. HIFK saa yhdeksän perättäistä kultaa 1956-64. Maajoukkueen Helga Schorin (o.s. Räihä) on mukana kaikissa voitoissa, lisäksi hän saavuttaa kaksitoista Suomen mestaruutta ulkopelissä!

Euroopan Cup alkaa eri maiden mestareille, ja ensimmäinen miesten loppuottelu käydään 1957. Union on suomalaisista uranuurtajana, ja pelaa Helsingörissä 1959. Tanskalaiset voittavat kuitenkin 21-14. Ensimmäinen ottelu Suomessa käydään Helsingissä 3.11.1962, kun Arsenal häviää ruotsalaiselle Heimille 20-27.

Valmentajakoulutus alkaa jo 1940-luvulla ulkomaisin apuvoimin. Varsinkin Ruotsi on ollut tärkeä tekijä tässä yhteydessä. Suomen miesten maajoukkueelle nimetään 1958 ensimmäinen vakituinen valmentaja, Unto Repo, joka jatkaa myös kentällä maajoukkueessa. Toinen pitkäaikainen tukipilari KaPo:ssa, Jorma Weckström, on ensimmäinen 25 maaottelun mies Suomessa, otteluita hänelle vuodesta 1949 alkaen. 22-vuotiaiden liittojoukkue kiertää Saksaa vuonna 1951. Ohjelmassa on sekä hallipelejä että 11-miehen ulko-otteluita.

Urheilutoimittajat valitsevat vuoden suomalaispelaajan vuodesta 1956 alkaen. Matti Lappalainen on neljästi kärkinimi viiden ensimmäisen vuoden aikana. Unionin maaliagne vasen laita voittaa yhdeksän miesten mestaruutta, joista kahdeksan hallipeleissä. Suomi kohtaa 12.12.1954 Ruotsin varamiehistä maailmanmestarijoukkueen Helsingissä. Lappalainen tekee seitsemän maalia ja Suomi ottaa vakuuttavan voiton 21-17. Tämä on samalla Suomen avausvoitto hallissa.

Miesten maajoukkue panostaa MM-otteluihin hallissa ja ulkona. Sisäkarsinnoissa Saksojen yhdistetty joukkue on liian vahva 1953, kuten myös Tanska kahdessa ottelussa marraskuussa 1960. Ulkopelin MM-kisoihin kesäkuussa 1955 (Länsi-Saksa) ja hallikisoihin keuhkuvuonna 1958 (Itä-Saksa) ei tarvita karsintoja ja Suomi osallistuu. 1955 hävitään tulevalle hopeajoukkue Sveitsille 7-13, mutta Espanja voitetaan 11-10. Suomi jakaa yhdeksännen sijan Portugalin ja Unkarin kanssa. 1958 Suomen lohko pelataan Erfurtissa. Tuloksena on kolmastoista sija Puola-ottelun tasapelin jälkeen, ja Espanjalle ja Ruotsille hävitään. Ruotsi puolustaa mestaruuttaan menestyksekkäästi kisoissa. Suomalaisen joukkuehenki ei ole paras mahdollinen ja useille pelaajille langetetaan kurinpidollisia rangaistuksia.

Myös erotuomarimme ovat valmiina miesten MM-hallipelien lopputurnauksiin. Wolf Karni puhaltaa 1958 ottelut Saksa-Luxemburg ja Jugoslavia-Brasilia, ja Jaakko Tuominen saa 1961 Länsi-Saksassa tuomittavaksi kaksikin tulevan mestarin Romanian huippu-ottelua, hopeajoukkue Tsekkoslovakiaa ja nelosta Saksaa vastaan!

Naismaajoukkue jatkaa otteluitaan ulkona, mutta aina seitsemän naisen joukkuein. Suomi järjestää PM-kisat 1956 Helsingissä, Karjaalla ja Turussa. Taloudelliset syyt johtavat kuitenkin siihen että maaottelut ovat jäissä vuoteen 1964 saakka.

Ulkokäsipalloa pelataan viimeisen kerran olympiakisoissa Helsingin Olympiastadionilla 31.7.1952. Näytösottelussa Ruotsin miesjoukkue on Tanskaa parempi maalein 19-11. Yleisöä on peräti 13175, suurin koskaan nähty käsipallon katsojamäärä Suomessa! Miesten ulkopelin SM-kilpailussa pelataan 11-miehistä joukkuein 1954-59. Ensimmäisessä loppuottelussa KaPo voittaa BK-46:n 13-8. Nämä kaksi seuraa ottavat molemmat kolme kultaa ja kaksi hopeaa 1950-luvulla. 1960 pelikentät vaihtuvat pienempiin ja joukkueet seitsemän miehisiin. Samana vuonna HIFK:n A-pojat voittavat ensimmäisen junioreiden ulkopelin SM:n. Viimeiset 11-miehistä maaottelut Suomi pelaa elokuussa 1957 Moskovassa. Turnaus tuo mukanaan rivin selviä tappiota.

Naisten ulko-SM-kisat virallistuvat 1952, ja KaPo puolustaa kunnialla voittoa seuraavana vuonna. HIFK voittaa kolmetoista kultaa 1954-67, vain HIK katkaisee vuonna 1956 helsinkiläisten mestaruusputken.

3

Helsinkiläinen UK-51, jonka juuret ovat Malminkadulla, tekee ensiesiintymisensä miesten SM-sarjassa syksyllä 1958. Vuosien 1962 ja 1971 väillä seura voittaa kahdeksan mitalia sisäpelissä, joista neljä kultaa. Ensimmäinen mestaruuksista tulee 1967 huikean uusinnan jälkeen, jossa HIFK kaatuu 34-31 jatkoajan jälkeen. Nils Laine pelaa 277 UK:n 300:sta SM-ottelusta, ja näissä hänen maalimääränsä on 1764. Arsenal poimii kaksitoista perättäistä mitalia 1959-71. PIF debytoi 1964, Riihimäen Palloseura 1968. RiPS pelaa ennen tätä ensimmäiset kotiottelunsa alemmissa sarjoissa Hämeenlinnassa. BK-46 ottaa ensimmäisen Länsi-Uudenmaan mitalin 1966 (pronssia) ja ensimmäisen kullan 1968, vaikka silloin ei löydy Karjaalta vielä halliakaan! Keväällä 1968 on muuten koko sarjan häntäpään kvartetti pisteen sisällä. PIF putoaa suoraan ja KIF uusinnan jälkeen. Union jättää SM-sarjan lopullisesti keväällä 1967. Kausi 1970/71 on ensimmäinen ilman turkulaisjoukkueita. Maakuntasarja pyörähtää käyntiin syksyllä 1963 miesten kolmantena sarjatasona. Urheilutalo on valmis 1961 ja nousee Helsingin huippukäsipallon päänäyttämöksi.

Ulkona BK-46 voittaa kymmenennen mestaruutensa 1970, ja vuosina 1961-65 viisi perättäistä. PIF saa hopeaa 1971, suurin menestys Uudenmaan ulkopuolella. Jokavuotiset naisten SM-kisat ulkopelissä päättyvät 1969. Sen vuoden voittaja Haukat pelaa läpi turnauksen vajaalla eli kuudella pelaajalla! HIFK jatkaa hallintaansa hallipelissä 1960-luvun alussa. RiPS nousee mestaruussarjaan myös naisten puolella, kuten myös Postipankin seura Penninki. Kaksinkertaisen sarjan paluun jälkeen uusitaan kullasta 1967, jolloin HIFK voittaa PIF:n Dragsvikissä 14-8. Seuraavana vuonna paraislaiset nousevat kultamitaleille, ja mestaruus lähtee ensi kerran Uudenmaan ulkopuolelle. BK-46:n B-pojat voittavat ensimmäisen Länsi-Uudenmaan juniorimestaruuden 1969.

UK-51 voittaa ensimmäisenä suomalaisjoukkueena Euro-ottelun tammikuussa 1968 Helsingissä. Bulgarianlainen VIF Georges Dimitrov lyödään peräti 29-15. Yhteistulos on 44-33, ja Dynamo Berliini Itä-Saksasta on UK:ta parempi seuraavalla kierroksella.

Kari "Lokari" Lehtolainen valitaan seitsemän kertaa vuoden käsipalloilijaksi vuosien 1965 ja 1978 välillä. Hän pelaa 55 A-maaottelua, tekee 1542 SM-maaliala ja A-maajoukkueemaaleja myös jalkapallossa. Vuoden käsipalloilijan joukosta löytyy nyt myös uusia tuulia: pelaaja Unionin ulkopuolelta (Bengt Fager 1961), maalivahti (Rolf Schönberg 1962) ja ei-uusmaalainen (Bror "Brolle" Blomqvist 1964). Arto "Pippi" Ruusuvaara lähtee ulkomaille ensimmäisenä maajoukkuepelaajana. Tukholmalaisseuran UIF Matteuspojarna kanssa hän nousee Ruotsin pääsarjaan 1967 ja voittaa ulkopelin mestaruuden samana vuonna. Pentti "Vänski" Väänänen pelaa 30 A-maaottelua ja heilauttaa maailmanmestari Romanian verkkoja yhdeksän kertaa marraskuussa 1962. Suomi häviää kuitenkin ottelun 16-32. Arsenal-pelaaja Väänänen tekee 1411 maalia 304:ssä SM-ottelussa. HIFK:n Kaj Åström maalaa 33 kertaa HPS:n kenttäpään 15.1.1967. Täten hän parantaa roimasti omaa ennätystään

SM-ottelussa. Åström pelaa 55 A-maaottelua ja valitaan vuoden suomalaispelaajaksi 1966 ja 1968. Kaj "Östika" Österberg (43 A-maaottelua käsipallossa) ja Paavo Heinonen julkaisevat laulun "Kuinka maaleja tehdään" jalkapalloystävänsä Kai Pahlmanin kanssa HJK:n Futistrion singlelevyllä.

Miesten maajoukkue lähtee maaliskuussa 1965 Beneluxiin lyhyelle kiertueelle. Duedelingenissä Suomi voittaa isäntämaan Luxemburgin. Ottelu pelataan kivilaatoitetulla torilla ja kaupungintalo toimii katsomotilana! Taisto jää Suomen viimeiseksi maaotteluksi ulkopelissä. Hallipelin MM-karsinnassa 1960-luvulla Neuvostoliitto kuuluu joka kerta vastustajiin maantieteellisen arvontojen jälkeen. Pienin tappioista rekisteröidään joulun alla 1963 Tbilisissä. 10000 katsojaa näkee Suomen häviön 19-26. Talvella 1965-66 on myös (liian vahva) Itä-Saksa mukana karsintalohkossa. Vuosikymmenen kohokohta on kuitenkin Puola-voitto 21-19 Helsingissä itsenäisyyspäivänä 1964. Japani kaatuu 1967 Suomessa 34-29. Ensimmäinen ottelu Riihimäellä on Suomi-Ruotsi tammikuussa 1968. Spartan Lasse Forstén on ensimmäinen toisen polven maajoukkueemies. Isä Börje pelasi A-maaottelun 1948. Ensimmäisissä PM-kisoissa 1970 Skoonessa tulee Suomelle kolmesti takkiin selvin numeroin. Unto Repo ja Heikki Tuominen ovat mukana tuomitsemassa.

Nuoret miehet pelaavat ensimmäisen maaottelunsa Helsingissä maaliskuussa 1969, kun 23-vuotiaat häviävät selvästi Tanskalle hallissa. Poikien vuotuiset PM-kisat käynnistyvät maaliskuussa 1961 Falköpingissä. Lars-Erik Lindeberg ja Christian Schönberg ovat näiden 19-vuotiaiden ensimmäiset valmentajat. Järjestäjään vaihtuvuus tuo mukanaan Helsingin isännöyden 1966 ja Turun 1970, missä Suomi saa pronssimitalit paremman maalieron turvin. Philip Laszlo pelaa joukkueessa neljä perättäistä PM-kisaa 1966-69.

Karjaan Yhteislyseo voittaa ensimmäisen koulujen poikamestaruuden 1966. Uranuurtajana Euroopan koulukilpailuissa on Drumsö Svenska Samskola 1969.

Anita "Bomben" Berglund ja Paul Avellan ovat naisten maajoukkueen ensimmäiset vakituiset valmentajat vuodesta 1961. Joukkueen viimeiset maaottelut ulkona käydään kesäkuun 1964 PM-kisoissa Reykjavikin räntäsateessa. Hallissa Suomi pelaa mm. tämän jälkeen PM-kisoissa Næstvedissä 1967 ja Mossissa 1970. Hallipelin naismaaottelu käydään ensi kertaa Suomessa 13.12.1968, ja Alankomaat voittaa Helsingissä 22-8.

Repo ja Olavi Laakso tuomitsevat tämän ottelun ensimmäisenä suomalaisena pääerotuomariparina kansainvälisessä ottelussa. Yhden päätuomarin ja kahden maalituomarin järjestelmä poistuu samana vuonna. Jaakko Tuominen pääsee 1964 jälleen miesten MM-kisoihin ja tuomitsee kolme ottelua Tšekkoslovakiassa. Spartan pelaaja Margit "Mosse" Seec on ensimmäinen naiserotuomari Suomen käsipallossa. Heikki Tuominen aloittaa valioerotuomariuransa 1965. Seuraavan 27 vuoden aikana hän tuomitsee tasan 400 ottelua miesten mestaruussarjassa.

Pirkkola on jo 1970-luvulla keskeinen paikka Helsingissä huippukäsipallon otteluille. Viiden minuutin ulosajot poistuvat, ja naisten pelit pidennetään 2 x 30 minuuttiin. Ari Halmeesta tulee 1979 Bundesliigan ensimmäinen suomalaispelaaja, kun hän liittyy TSB Flensburgin joukkueeseen. Hyvin menee myös kansainvälisissä koulumestaruuskilpailuissa. Svenska Normallyceumin Sami Laiho on 1976 Israelissa paras maalitykki ja Karjaan Lukio on kolmas Teramossa 1978. BK-46:n maalinsylkijä Jan Rönnberg on 1979 ensimmäinen länsi-uusmaalainen, joka valitaan vuoden käsipalloilijaksi. Hän voittaa 1981 IFK Karlskronan joukkueessa Ruotsin cupin. Joukkueen valmennuksesta vastaa SKPL:n ensimmäinen koulutuspäällikkö, entinen maajoukkuelaita Claes "Tshali" Åström, joka 1988 palaa kolmannelle jaksolle Suomen miesmaajoukkueen päävalmentajana. Vuonna 1980 Suomen Käsipalloliitolla on ollut 106 jäsen-seuraa vuosien varrella.

Sjundeå Cup pelataan vuodesta 1973, aluksi Lappersin urheilukentällä 39 joukkueen voimin. Jokavuotiset miesten ulkopelien SM-kisat päättyvät 1975 Lahden Suurkisojen myötä. Haukkojen naisjoukkue voittaa kaikki neljä SM-ulkokisaa vuodesta 1969 vuoteen 1975. B-poikien ensimmäinen virallinen ulko-SM otellaan 1971, voittajana HIFK.

HIFK voittaa yhdeksän perättäistä mitalia miesten SM-hallipelissä 1969-77, kolme niistä kullavärisiä. Sparta nousee SM-sarjaan 1972 ja saa ensimmäisenä nousijana mitalin (pronssia) seuraavana keväänä. Mitaliputki jatkuu aina kuudenteen mitaliin ja Spartalla on välillä enemmistö maajoukkueessa. Kiffen vastaanottaa kahdeksan mitalia peräkkäin 1972-79, viimeinen tulee HIFK:ta vastaan viiden pronssiottelun jälkeen! 1970-luvun lopussa menestys levii taas enemmän maantieteellisesti. Ensimitalinsa saavuttavat Riihimäen Cocks (hopeaa 1978) ja SIF (hopeaa 1980). Siuntioista puuttuu edelleen kotihalli, mutta joukkue voittaa jopa mestaruuden 1981 edelleen helsinkiläispainotteisella miehistöllä. Atlas debytoi syksyllä 1978, GrIFK seuraavalla kaudella. Nils Laine ohittaa ensimmäisenä 1500 SM-maalin rajan. Rönnberg pyssyttää 229 maalia 18 runkosarjaottelussa kaudella 1979-80. Keväällä 1975 neljä parasta jatkavat kaksinkertaisella jatkosarjalla, ja seuraavalla kaudella pudotuspelit palaavat jäädäkseen. Runkosarjan neljän parhaan välierien järjestelmä jää seitsemäksi kaudeksi voimaan. Keväällä 1977 tulevat ensimmäiset tasapelit pudotuspeleissä. Jatkoajoja käytetään sarjoissa tähän aikaan ainoastaan uusinoissa.

Suomensarja vaihtuu 1972 kakkosdivisioonaksi, maakuntasarja kolmoseksi. Nelonen käynnistetään 1973, mutta se poistuu viimeistään silloin, kun ykkösdivisioona tuodaan 1978 toiseksi korkeimmaksi sarjatasoksi. Naisten kakkonen alkaa 1974 ja jatkuu myöhemmin ykkösenä. Karsintapelejä käydään vain satunnaisesti vuoteen 1981, suorat nousut ja putoamiset ovat useimmiten käytössä. UK-51 ja HJK lyövät käsipallojoukkueet yhteen kesällä 1975 uusiksi ryhmiksi nimellä UK/HJK. Riihimäellä perustetaan erikoisseurat Cocks miehille ja HC-78 naisille.

Myös naisten SM-peleissä tuodaan playoffsit mukaan, alkaen vuodesta 1976. Tulokas SIF ottaa äkkilähdön, neljä kultaa neljässä vuodessa. SIF voittaa erään runkosarjaottelun 63-0, ja 1977 ensimmäisen välierän 46-2 HIFK:ta vastaan. 1976 ja 1977 HIFK on kokonaan ilman mitaleita, tätä ei muuten tapahdu vuosina 1947-88. Viides loppuottelu käydään ensi kertaa 1980, HIFK voittaa SIF:n. Haukat napsii mitalin seitsemästi 1971-77, neljä on kultaisia. Keväällä 1978 jättää Haukat naisten SM-sarjan, neljä vuotta aikaisemmin KaPo koki saman kohtalon. RPL, kuudennen

mitalin kohdalla jo HC-78, voittaa Hämeen ainoat naismitalit 1974-79. GrIFK pääsee mestaruussarjaan 1972, Atlas vuonna 1980. Esbo IF häviää 1979 uusinnan sijasta kuusi jatkoajan jälkeen Spartaa vastaan, mutta säilyttää SM-paikkansa karsinnan jälkeen.

Junioreiden SM-hallipeleissä tulee uusia ikäluokkia mukaan. Ensimmäiset viralliset mestarit ovat HIFK (C-pojat 1974 ja D-pojat 1976), SIF (Q-tytöt 1975), GrIFK (R-tytöt 1978) ja BK-46 (S-tytöt 1979). RiPS:n B-pojat tuovat kotiin ensimmäisen hämäläisen juniorimestaruuden 1972, ja PIF R pääsee Varsinais-Suomen alustavaan tyttövoittoon 1979. Dicken Q ja R voittavat 1981 ja ovat siten Helsingin ensimmäiset tyttömestarit. SIF:n tytöt voittavat myös Ruotsin avoimet mestaruuskisat. Helsingin koulu Deutsche Schule saavuttaa D-poikien mestaruuden 1980.

Ikämiesten SM käydään ensi kertaa kaudella 1974/75, mestareina UK-51. Seuraavana vuonna ÅIFK vie mestaruuden Varsinais-Suomeen.

Suomen Cup käynnistyy ja ensimmäiset voittajat ovat HIFK (miehet 1974), Haukat (naiset 1974), Arsenal (A-pojat 1974), SIF (Q-tytöt 1974) ja Dicken (B-pojat 1975).

Miesten Euroopan cupvoittajien cup pelataan ensi kerran 1975/76. Kiffen osallistuu seuraavana vuonna, mutta vastassa on tuleva loppuottelija, itä-saksalainen SC Magdeburg. Mestareiden cupissa Hapoel Petah Tikva voittaa lokakuussa 1971 UK-51:n Helsingissä, mutta israelilaiset luovuttavat kotiottelunsa. 1975/76 voittaa Sparta kotonaan sekä belgialaisen Sasja HC:n että tanskalaisen, tulevan loppuottelujoukkueen KFUM Frederician. SIF:n mestarijoukkue on 1977 ensimmäinen naisjoukkueemme europeleissä, mutta HG on ilman vastusta sekä Kööpenhaminassa että kotikentällä.

Toinen kahdesta Tanska-ottelusta marraskuussa 1971 sijoitetaan Lahteen, kun Suomen Käsipalloliitto täyttää 30 vuotta. Miesmaajoukkueemme jatkaa maaliskuussa 1972 Espanjan olympiakarsinnoissa. Bilbaon alkulohko on pahin mahdollinen, mutta Kari Lehtolainen tasoittaa pelin Islantia vastaan kun pelaamatta on viisi sekuntia. 10-10, mutta voitto Islannista olisi ilmeisesti tiennyt olympiamatkaa Suomelle. Suomi häviää seuraavan ottelun Norjaa vastaan. Joulukuussa samana vuonna Suomen tappio Ruotsille Ludvikassa 3-22. Kolme pistettä kahdesta Ranska-ottelusta tammikuussa 1973 Suomessa piristää hieman tunnelmia. Syksyn 1973 kotipelit MM-karsinnassa pelataan molemmat Kouvolassa, vastustajina Norja ja Bulgaria. Tappionumerot ovat suuret kaikissa neljässä ottelussa, Sofiassa peräti 8-30. IHF muuttaa 1970-luvun puolessavälissä MM-karsinnat B-sarjaksi ja perustaa lisäksi eri maanosissa C-sarjoja. Suomi lähtee heti ensimmäiseen C-sarjaan Portugaliin syksyllä 1976. Kolme viidestä ottelusta voitetaan: Färsaaret, Luxemburg ja lopulta Alankomaat maalilla, kun Allan Hindrén maalaa rangaistusheitosta yliajalla. Marraskuussa 1978 Suomi häviää molemmat C-sarjan ottelunsa Sveitsissä. Suomen vaisu menestys näkyy myös PM-kisoissa 1975 (Själlanti), 1977 (Islanti) ja 1980 (Norja). Pelinrakentaja Krister Westerdahl Helsingistä pelaa 67 A-maaottelua vuosina 1967-78.

23-vuotiaiden Ruotsi-ottelu järjestetään tammikuussa 1975 Eurassa. Kotivoitto kirjataan 15-13. Vuoden 1980 paikkeilla nuoret muodostavat myös miesmaajoukkueemme rungon. Projekti 60 Tapio Arposen johdolla on liiton tähänastisista hankkeista suurin. Nuorten maajoukkueen valovoimaisin tähti, 19-

vuotias Jan Rönnerberg jakaa maalintekijätilaston voiton 21-vuotiaiden MM-kisoissa 1979, Skoonessa ja Sjöallannissa. Tässä nyt toista kertaa järjestettävässä turnauksessa Suomi on kuudestoista. Huhtikuussa 1980 otellaan 20-vuotiaiden PM-kisat Mankkaan hallissa, ja Suomi on erinomaisesti kolmas. Syksyn aikana joukkue voittaa toistamiseen MM-kolmosen Ruotsin, ja mm. kahdesti Länsi-Saksan. Toukokuun 1981 MM-karsinnassa on vuorossa kaksi peliä Alankomaita vastaan. Espoon kotivoitto on liian niukka ja oranssinväriset jatkavat Aalsmeerin ottelun jälkeen yhteismaalein 37-34.

19-vuotiaiden poikien PM-kilpailuissa Suomi saa pronssia Ruotsissa huhtikuussa 1981. Vuoden 1975 vastaavat mittelöt käydään Tapiolassa.

Naismaajoukkue ei pelaa lukuunottamatta paria turnausta lainkaan vuosien 1970 ja 1986 välillä. 1973 vuoden PM-kisat käydään marraskuussa Riihimäellä, ja syyskuussa 1980 Suomi osallistuu Kalixin Viken Cupiin.

Nuoret naiset aloittavat maaottelunsa 20-vuotiaiden PM-kisoissa Karlstadissa huhtikuussa 1976 Bo Anderssonin ja Lars-Erik Lindebergin johdolla. Nuori joukkueemme kärsii suuria tappioita.

Unto Repo ja Heikki Tuominen tuomitsevat maaliskuussa 1972 viisi ottelua Afrikan miesten mestaruuskilpailuissa Tunisissa. Suomalaiserotuomareita nähdään näin ensi kertaa kentällä Euroopan ulkopuolella. Pari on samana vuonna olympiakisoissa, mihin käsipallo palaa jäädäkseen, nyt hallipelinä. Göppingenissä on suomalaisilla ohjelmassa miesten ottelu Unkari-Yhdysvallat. Naisten olympiaottelut pelataan kaikki sisätiloissa, alkaen Montrealista 1976.

5

Naisten maajoukkue herätetään 1986 jälleen henkiin Espanjassa pelattavaan MM-kisojen C-sarjan Euroopan lohkoon. Hyvien esitysten jälkeen Suomen ainoat pisteet otetaan Iso-Britannialta. Suomen avausvoitto hallipelissä kirjataan 21-11. Kotiottelussa hallissa päästään pisteille vasta maaliskuussa 1989 Viro-voiton ansiosta. Ensitasapeli hallissa nähdään Reykjavikissä 1990, 14-14 on tulos Islantia vastaan. Syyria kaatuu Izmirissä 35-14, vierasvoitto on Suomen ennätys. Maaliskuussa 1991 on jälleen vuorossa C-sarja Suomen joukkueelle. Tällä kertaa pelataan Cassano Magnagossa, ja Islanti ja Portugali voitetaan usean tasaisen ottelun jälkeen.

Nuoret naiset ottavat avausvoittonsa heinäkuussa 1984 Interamnia Cupissa Teramossa kun Egypti kaatuu. 19-vuotiaiden PM-kisat järjestään Hangossa marraskuussa 1988.

Miesten maajoukkue pelaa helmikuun 1982 CMM-kisoissa Belgiassa. Iso-Britannia polvistuu 38-9 ja Luxemburg saa luovuttaa pisteen Suomelle. Vuoden 1984 C-sarja käydään Italiassa. Irlanti teurastetaan peräti 61-4 ja Suomi nousee B-sarjaan Belgia- ja Israel-voittojen jälkeen. Itäblokin olympiaboikotin 1984 seurauksena B-sarja helmikuussa 1985 Norjassa on timantinkova. Suomi voittaa Kongon (Brazzaville), Ranskan ja lopulta Yhdysvallat maalilla sijoitusottelussa. Seuraavat BMM-kisat, samalla olympiakarsinta, käydään helmikuussa 1987 Etelä-Tirolissa ja voitot irtoavat

Brasiliasta, Japanista ja Tunisiasta. Vaikka isäntämaa Italialta otetaan vielä tasapeli, putoaa Suomi C-sarjaan. Keväällä 1990 Suomi järjestää C-sarjan Euroopan lohkon. Suomen ottelut pelataan Uudellamaalla. Alankomaat, Bulgaria, Italia, Luxemburg ja Portugali kaatuvat. Tapiolan 1100 silmäparin edessä Norja voittaa Suomen finaalisissa, mutta nousu B-sarjaan oli jo selvä ennen ottelua. Mankkaalla pelataan myös vuoden 1984 PM-kisat lokakuussa. Suomen saaliiksi jää myös huippumaita. Vahva Unkari kaatuu sekä 1989 Baltic Cupissa että 1991 Slagelsessa. Ruotsi häviää 18-25 Karjaalla lokakuussa 1986 ja hallitsevana maailmanmestarina Skövdessä kesäkuussa 1991.

21-vuotiaiden MM-kisat järjestetään Suomessa syystalvella 1983. 19-vuotias Mikael Källman on turnauksen maalikuningas, ja Suomi on kahdeksas. MM-karsinnassa 1985 menee Alankomaiden protesti läpi ja Suomen voitto muuttuu tasapeliksi. Islanti on lohkon kolmas, Suomi ei mene jatkoon. Saman kohtalon kokee Veszpremin alkulohkossa vuoden 1991 joukkue. Nuoret miehet saavuttavat PM-pronssimitalit 1984 ja 1990. Elokuussa 1983 otellaan avausmaaottelut Ahvenanmaalla, kun Ruotsi, Tanska ja Suomi vierailevat Jomalan Vikingahallenissa.

Poikien PM-kisat käydään 1985 Länsi-Uudellamaalla ja 1991 Karjaalla. Tukholman Globenin ensimmäisessä käsipallo-ottelussa 8.1.1991 Suomen 19-vuotiaat peittoavat Ruotsin 27-15.

Lokakuussa 1981 SIF pudottaa norjalaisen Nordstrandin vierasmaalisäännöllä miesten mestareiden cupista, mutta tuleva loppuottelija, sveitsiläinen St. Otmar on liian vahva toisella kierroksella. Seuraavan vuoden lokakuussa siuntiolaiset pelaavat 27-27 kotona tulevan loppuottelijan ZSKA:n kanssa. Toinen ottelu Moskovassa menee sitten venäläiskomennossa 36-19. Samassa kilpailussa BK-46 voittaa syyskuussa 1983 kahdesti tanskalaisen Århus KFUM:in Pohjassa. IHF-cup pyörähtää käyntiin syksyllä 1981. Kiffenin miehet menevät suoraan jatkoon avauskierrokselta, ja pääsevät kolmannelle kierrokselle tasapelin ja voiton jälkeen belgialaista Mecheleniä vastaan. Molemmat ottelut käydään Helsingissä. Seuraavalla kaudella BK-46 saa luovutuksen jugoslavalaiselta Dynamo Pancevolta toisella kierroksella, ja kääntää tämän jälkeen 26-27 kotitappion Initia Hasseltia vastaan yhteismaalivoitoksi 52-51 Belgiassa. IFK Karlskronalla on kuudentoista maalin kotivoitto Ruotsissa välierässä, mutta häviää pääsiäislauantaina 28-31 Karjaalla. SIF häviää yhteismaalein 53-54 ruotsalaiselle Ystads IF:lle lokakuussa 1984. Ensimmäinen naisvoittomme Eurocupeissa tulee Samppalinnassa, kun ÅIFK voittaa Lyngsån joulun alla 1988 maalein 16-15. Tanskalaiset olivat voittaneet ensimmäisen ottelun kotonaan 28-15. Kiffen osallistuu naisten cupvoittajien cupiin 1981/82. Molemmat ottelut ovat Trondheimissä, ja Byåsen ei anna armoa.

Miesten SM-sarjan kärkitaistelu menee 1980-luvulla länsi-uusmaalaisissa sävelissä. BK-46 voittaa Jan-Gösta Westerlundin valmennuksessa seitsemän perättäistä mestaruutta 1983-89. Yksi aikakauden kohokohtia on punavalkoisten 63:en voitto-ottelun putki. HIFK häviää 10.3.1985 runkosarjassa 31-55 Karjaalla. Seuraavassa runkosarjassa BK-46:n tehtyjen maalien ottelukeskiarvo on 36,1. Rönnberg tekee 2000:n SM-maalinsa loppuottelussa 1987 ja lähtee tämän jälkeen kuudeksi kaudeksi ammattilaiseksi Kanarian saarille. "Jankka", vuoden suomalaispelaaja 1979-84, on ensimmäinen suomalainen Espanjassa. Källman valitaan kaksitoista kertaa perättäin vuoden suomalaispelaajaksi 1985-96. Neljästoista titteli tulee 2002. "Mikke" pelaa SG Wallau-Massenheimissa 1987-96 ja voittaa mm. kaksi Saksan mestaruutta.

Källman, Bundesliigan ensimmäinen ulkomainen kapteeni, valitaan sarjan parhaaksi ulkomaalaiseksi 1990, ja valitaan myöhemmin myös maailmanjoukkueeseen. SIF pääsee kaikkiin loppuotteluihin 1980-86. Viimeinen niistä on myös Kurt Strömstenin neljästoista perättäinen mitali. Thomas Holmberg sivuaa tätä ennätystä 1999. Puolalainen olympiamitalisti Janusz Brzozowski vahvistaa SIF:ää kolmen kauden aikana. Ensimmäiset miesmitalit Paraisille (PIF pronssia 1982) ja Vantaalle (Atlas pronssia 1985). Urheilukoulu osallistuu nimekkäine varusmiesjoukkueineen SM-runkosarjoihin 1984/85 (vain vierasotteluita) ja 1986/87 (kotiottelut Lahdessa). KaPo:n viimeinen pääsarjakausi on 1989/90. Vuosina 1983-86 saa runkosarjan kaksi parasta suorat välieräpaikat, samalla kun neljä seuraavaa ottelevat kahdesta muusta paikasta. Vuosina 1986-94 kuusi parasta pelaavat ylemmän jatkosarjan, ja neljä muuta kohtaavat alemmassa sarjassa. Keväällä 1983 tarvitaan kaksi jatkoaikaa kun uusitaan runkosarjan neljännessä sijasta, PIF lyö HIFK:n Karjaalla. GrIFK putoaa uusinnan jälkeen 1984. Anne Siivosesta tulee 1985 ensimmäinen naiserotuomari miesten palloilulajien pääsarjatasolla. Samana vuonna SM-sarjassa aloitetaan dopingtestit.

SM-karsintaottelut tulevat jäädäkseen syksyllä 1981. Eräässä ottelussa keväällä 1987 tarvitaan neljä jatkoaikaa, kun Atlas kukistaa Arsenalin vieraissa 41-38.

Naisten puolella Dicken yltää kaikkiin loppuotteluihin 1981-88. Pääkaupunkilaisten 21. perättäinen mitali tulee keväällä 2001. HIFK jätetään välierien ulkopuolelle ensi kerran 1989, mutta seuraavana vuonna joukkue on taas neljäs. ÅIFK on ensimmäinen turkulainen mitaliseura. "Kanarialinnut" saalistavat mitalin 1986-91, kolme niistä ovat mestariluokkaa. Kesällä 1989 Tuija Pasanen siirtyy Sport Göborgiin ja Lotta Ekebon Freidig Trondheimiin. Atlas on ensimmäinen Vantaan mitalijoukkue, pronssia tulee 1983. Esbo IF jättää SM-sarjan 1984, kun joukkue keskeyttää karsintasarjan. Uusia valiojoukkueita ilmaantuu Kirkkonummella (KyIF 1982) ja Karjaalla (BK-46 1983). Kuten miesten puolella, runkosarjan kaksi parasta saavat välieräpaikan 1983-86. Kaudella 1986/87 pelaavat kuusi parasta ylemmän jatkosarjan. Keväällä 1990 ylemmän jatkosarjan kaksi parasta kohtaavat heti loppuotteluissa, samana vuonna pelataan myös alempi sarja. Ulkomaisia naispelaajia alkaa myös saapua Suomeen. Kiffen hankkii Viron maajoukkueheittäjät Tina Vorotinskajan ja Tatjana Illon. HIFK:n entinen pelaaja Päivi Alafranti on keihäänheiton Euroopan mestari 1990 ja valitaan samana vuonna myös vuoden urheilijaksi Suomessa.

Aikuisten ulkopelin SM herätetään tilapäisesti Helsingin SVUL:n suurkisoihin 1990. ÅIFK vie naisten kullan ensi kerran Uudenmaan ulkopuolelle. Sjundeå Cup on vuodesta 1987 virallinen junioriulkopelin SM-kilpailu.

Sisällä BK-46 on yleensä vahvin vanhimmissa poikaikäluokissa. Karjaan A-pojat voittavat kaikki SM-kullat 1989-95. Näiden kuuden ensimmäisen vuoden aikana myös seuran B-pojat tuovat kotiin jaloimmat mitalit. Dicken voittaa ensimmäisen nuorten miesten SM-kullan 1989.

Naisten ja miesten Suomen Cupin loppuottelut käydään 1989 Raisiossa. SIF on ensimmäinen miesvoittaja Helsingin ulkopuolella 1982. BK-46 voittaa kuusi ja häviää yhden miesten loppuottelun 1985-91. ÅIFK on 1988 ensimmäinen naisvoittaja Uudenmaan ulkopuolella.

1980-luvulla miesten ja poikien käsipallo leviää myös tilapäisesti Pori-Tampere-linjan pohjoispuolelle. Väyryssä syntyy Norrvalla Sport, Vaasassa HC Peffanin miesten joukkue ja Vaasan Mailan poikajoukkue. Pohjoisin kaikista on ilman muuta Kittilän Palloseura miesten kolmosessa. Puolet joukkueesta asuu Etelä-Suomessa ja he pelaavat vain vierasottelut. Kauttua-74 Eurasta esittää pohjoisimman naisjoukkueen. Ahvenanmaalla IFK Mariehamn on aloittanut useamman kerran käsipallotoiminnan, viimeksi 1990-luvulla tyttöjoukkueella. Tapio Arponen on liiton pitkäaikaisin toiminnanjohtaja 1981-98.

Tommy Ruponen, SM-kultaa 1993, pelaa 85 A-maaottelua 1984-92. Maalivahti viihtyy myös ulkopelaajana ja tämä Dickenin kasvatti tekee lähemmäs sata SM-sarjamaalia. Toinen pääkaupunkilaisvahti, Pertti "Pera" Ylimentalo, pelaa 56 A-maaottelua ja voittaa kolme SM-kultaa Spartassa ja kolme SIF:ssä. BK:n keskushyökkääjä Peter "Lillis" Kihlstedt voittaa kymmenen SM-kultaa ja puukee maajoukkuepaidan ylleen 86 kertaa. Myös muita karjalaisia kunnostautuu. Sami Goman maalaa 1413 kertaa SM-sarjassa ja pelaa 65 A-maaottelua. Jan Källmanille merkitään 90 A-maaottelua pelaajana ja keväällä 1999 kuusi valmentajana. SIF:n sentteri Markku "Maksi" Mäkinen on kauan A-maajoukkueessa (60 ottelua). Camilla Wahlsten on ensimmäinen nainen Varsinais-Suomesta, joka ylittää tuhannen pääsarjamaalin rajan. Turkulaisen maalitulitus on myös pitkään maajoukkueemme ilonaiheita.

6

Karjalan käsipallo pääsee vauhtiin Lappeenrannan Kiepalon myötä. Seuran miesjoukkue pelaa kolmosessa 1994-96, ja julkaisee ensimmäisenä Internetissä suomalaiskäsipallon www-sivuja. HC Tigersin miehet tuovat Iitin käsipallokartalle vuosina 2000-06. Käsipalloilijat kunnostautuvat edelleen myös muissa lajeissa. Karoliina Rantamäki saavuttaa olympiapronsin jääkiekossa 1998 ja 2010, ja Sami Vaskola on aerobicin Euroopan mestari 1999. Veikkaus palauttaa 2000 käsipallon peliensä joukkoon. Joukkueaikalisat tulevat otteluihin, ja ottelun maalivahdit saavat esiintyä ulkopelaajina vielä samassa ottelussa. Rantakäsipallo rantautuu myös Suomen rannikolle ja avausturnaus käydään Hangossa elokuussa 1995.

Miesmaajoukkueemme lähtee Itävallan MM-kisojen B-sarjaan 1992. Kuudes sija on tosiasia Japani-, Bulgaria-, Kiina- ja Yhdysvallat-voittojen jälkeen. Viitonen Tanska saa Jugoslavian paikan A-sarjassa 1993. Ennen tätä IHF on poistanut B- ja C-sarjat. MM-karsinnat palaavat, mutta hyvät sijoitukset oman maanosan kisassa voivat myös antaa mahdollisuuden MM-kisoihin. Suomi on 17.11.1991 Euroopan liiton EHF:n perustajajäsen Berliinissä, ja EM-kisat järjestetään ensi kertaa 1994 miehille ja naisille. Valko-venäläinen Valeri Sidorenko on ensimmäinen Suomen maajoukkuevalmentaja ulkomailta. Ensimmäisessä EM-karsintaottelussa 12.4.1993 Suomen miehet kohtaavat huippujoukkue Kroatian ja häviävät 26-31 Pasilassa. Jatkossa tulee kotitasapeli olympianelosta Islantia vastaan ja täydet neljä pistettä bulgarialaisilta. Toinen Bulgaria-otteluista käydään Lappeenrannassa tammikuussa 1994. Seuraavassa EM-karsinnassa keväällä 1995 Suomi voittaa Italian kotona ja Georgian kahdesti Suomessa. 1997 tuo mukanaan uuden kotivoiton Georgiasta, ja Belgia kaatuu molemmissa otteluissa. Sveitsi-ottelut ratkaisevat. Kumpikin voittaa kotonaan maalilla, mutta Suomi ei mene esikarsinnasta jatkoon vierasmaalisäännön

takia. Toukokuussa 1999 ainoat pisteen tulevat vierasvoitosta Virossa. Vasta tammikuussa 2001 Suomi pääsee EM-jatkokarsintaan. Kotona menetetään vain piste (Slovakialle) kuudesta mahdollisesta, ja jo ennen viimeistä ottelua Belgiassa Suomi on valmis kesäkuun kaksoisotteluun. Tsekki kaatuu 3.6. ennätysyleisön 3100 edessä LänsiAuto Areenassa numeroin 22-18. Seuraavan viikonlopun toinen ottelu Karvinassa menee tsekkiläisjohdossa, mutta Suomi kaatuu saappaat jalassa. MM-karsintaa käydään syksyllä 1998, mutta pelkkiä tappioita tulee Unkaria, Islantia ja Sveitsiä vastaan. Seuraava MM-karsinta tulee Suomen osalta tammikuussa 2002. Liiton 50- (1991) ja 60-vuotisjuhlaottelut (2001) pelataan Ruotsia vastaan Helsingissä. 1991 Ruotsi voittaa 23-22. Maaliskuussa 1993 Suomi voittaa kotonaan kertaalleen sekä Itävallan että MM-kisojen seitsemännen Tsekkoslovakian. Kypros ruoskitaan vuonna 1995 maalein 36-14 Helsingissä. Selvästi varamiehinen Euroopan mestari Ruotsi häviää kaksi kolmesta ottelusta Suomessa marraskuussa 1994. Riihimäellä pelattavassa ottelussa Mikael Källman pääsee ensimmäisenä suomalaispelaajana sataan A-maaotteluun.

Nuoret miehet pelaavat EM-karsintaa 1996 Falsterissa, 1998 Szazhalombattassa ja 2000 Kauniaisissa. Viimeksi mainittuna vuonna lyömme Bosnia-Hertsegovinan ja pelaamme tasan Islantia vastaan. Lohkon neljäs maa Slovenia on kuitenkin vahvin ja selviytyy jatkoon. MM-karsinnoissa 1999 Villa Real de San Antoniassa Turkki kaatuu, mutta Norja ja Portugali ovat liian vahvoja.

Poikamaajoukkueen EM-karsintalohko 1994 järjestetään Karjaalla. Turkki voitetaan, sen sijaan Kroatia ja Unkari ei anna Suomen yllättää.

Arctia Cup järjestetään joulukuussa 1996 Kauniaisissa ja tammikuussa 1998 Helsingissä. Ensin mainitussa naisturnauksessa Suomi murskaa Viron 49-5. Suomi osallistuu myös Antwerpenin EHF Challenge Trophy -kilpailuun toukokuussa 2000. Tuija Pasasesta (Ruotsi) ja Katja Nybergistä (Norja) tulee toisen maan kansalaisia ja sarjamestareita (Sävehof ja Larvik) uusissa kotimaissaan. Pasanen pelaa 37 A-maaottelua Suomelle ja 53 Ruotsille. Hän on mukana Ruotsin joukkueessa Saksan EM-kisoissa 1994 ja Itävallan ja Unkarin MM-kisoissa 1995. Svetlana Gnatjuk, nuorten maailmanmestari Neuvostoliiton paidassa, pelaa Suomen A-maajoukkueessa 1997-98. Kiinalainen Jun Jie Feng valmentaa mm. Suomen naisten maajoukkuetta.

Nuoret naiset kokoontuvat MM-karsintoihin 1999 Hafnarfjörduuriin. Slovenia kaatuu 24-20, mutta Suomi ei mene jatkoon neljän maan ryhmästä. EM-karsinnat 1996 Besanconissa ja 1998 Chebissä eivät tuo mukanaan pisteitä.

Pro 2000 -projekti alkaen vuodesta 1993 aktivoi satoja pelaajia ja tuo mukanaan ensimmäiset tyttömaajoukkueet Suomeen, myöhemmin myös poikien joukkueita. Tyttöjen ensimmäiset maaottelut pelataan Vantaalla toukokuussa 1994, kun 17-vuotiaat voittavat Viron kahdesti. EM-karsinnat 1994 (Olomouc), 1997 (Tiszavasvar) ja 2001 (Hamar) ovat tappioita täynnä. Heinäkuussa 1999 Esbjergin junioriolympialaisissa Suomen 17-vuotiaat tytöt voittavat selvästi Latvian. Päivi Mitrunen tuomitsee makedonialaisen Nachevskin kanssa saman turnauksen loppuottelun.

Vuodesta 1983 vuoteen 1999 BK-46 on miesten SM-loppuotteluissa joka vuosi. Karjaalle viedään tällä ajanjaksolla peräti neljätoista mestaruutta. GrIFK saa yhdeksän

mitalia 1992-2000, ja vuoden 1999 väri on kultainen. Dicken on ensimmäinen nousija mestarina 1993. HC Dennis saa pronssia 1999, ja on ensimmäinen tulokas mitaleilla. Turkulaisjoukkue parantaa kullaksi seuraavalla kaudella, ja Uudenmaan 55 vuotta pitkä mestaruusrivi päättyy. Johan Berglund saavuttaa viidennentoista mestaruutensa keväällä 2002. HIFK:lla on vuosina 1993-98 ainoa poissaolo SM-sarjasta. Uudet valiopaikkakunnat ovat Tammisaari (EIF 1991) ja Hanko (HIK 1994). Sparta jättää 1998 SM-sarjan 26 perättäisen kauden jälkeen. Vuosina 1994-98 pelaavat kahdeksan parasta puolivälieriä runkosarjan jälkeen, muut saavat karsia paikastaan. 1998 lähtien runkosarja on yksi kierros ja jatkosarja palaa kuvioihin. Puolivälieriä ei pelata 1999 eikä 2000. Neljännesvälieriä pelataan 2001/02. William Team nousee 1999 ja paikallisottelu pelataan syksyllä Karjaalla. Kolme vuotta aikaisemmin WT löi laimin nousumahdollisuutensa karsintausinnassa Arsenalia vastaan. BK-46:n 1000. pääsarjaottelu pelataan 18.12.1999. Bjarne Winberg jättää pääsarjan 25 perättäisen kauden jälkeen keväällä 1993. Peter Kihlstedt ottelee 227 kertaa putkeen SM-sarjassa 1987-93, ja Jan Rönnberg tekee 3000:n SM-maalinsa 25.2.1998. Yli 2000 SM-maaliala tekevät myös Ari-Pekka Tuomi, Mikael Forsblom ja Mikael Källman. Källmanin lisäksi pelaavat Björn Monnberg ja Mikko Koskue Bundesliigassa, kuten myös Teddy Nordling. Raivo Laast on 15.1.1997 ensimmäinen ulkomaalainen, joka tekee 1000 SM-maaliala. Roman Glinkin heittää sisään 368 maalia SIF:n paidassa kaudella 2000/01. Rainer Björklund tuomitsee 406:n ja viimeisen ottelunsa keväällä 2000. Mona Förström, vuoden palloiluerotuomari Suomessa 2003, on erotuomarina Alankomaiden pääsarjoissa kaudella 1996/97, ja ennen sitä on Leif Sundell tuominut Ruotsissa.

Sparta ottaa seitsemännen perättäisen SM-kultansa Robert Nybergin johdolla 2003. Joukkue voittaa 51 SM-ottelua putkeen ja pelaa 61 perättäin ilman tappiota vuosituhannen vaihteen ympärillä. PIF jättää naisten SM-sarjan 1994. Välillä on selvä puute valiojoukkueista, ja kausi 1998/99 pelataan naisten mestaruussarja viidellä. Jatkosarjaa pelataan 1993-98, ja jälleen vuodesta 2001. Ainoa sarja ilman HIFK:ta ilmestyy kaudella 1993/94. Barbro Österman saa sisäpelin SM-mitalinsa numero 19 vuonna 1994, ja hän jättää SM-sarjan 1995 kolmen vuosikymmenen jälkeen kansallisella huipulla. Helena Lönn pelaa 511 ottelua SIF:n paidassa. Katja Nyberg on ensimmäinen nainen vuoden käsipalloilijana 1997 ja saa saman maininnan myös 1998 ja 1999. Hänen 1500 sarjamaalistaan kaudella 1995/96 tulee 433 naisten SM-sarjasta. Huomattavia naispelaajia ovat myös mm. Johanna Wassholm, Micaela Aarnio, Cecilia Fri ja Maria Hyppönen. 1977 syntyneiden maajoukkue osallistuu myös kaudella 1995/96 SM-sarjaan.

Junioripuolella Q, R ja S vaihtavat nimensä A-, B-, sekä C-tyttöihin kesällä 1993. Sparta voittaa D-tyttöjen ensimmäisen SM-kullan 1994. BK-46:n D-pojat voittavat kultaa ja hopeaa 1996. WT on ensimmäinen Länsi-Uudenmaan ikämiesten mestari 1995, keväällä 2011 tulee viidestoista SM-kulta seuralle. Junioreiden cupkilpailut päättyvät kahden vuosikymmenen jälkeen. BK:n miesten 11. cupkannu tulee 2006.

Mikael Källman voittaa IHF-cupin Wallau-Massenheimin kanssa ZSKA Minskiä vastaan keväällä 1992. Yhteistulos 45-45 kahdessa ottelussa, mutta saksalaisilla on tehdyt vierasmaalit puolellaan. Seuraavana vuonna Källman ja Wallau kaatuvat loppusekunnilla mestareiden cupin loppuottelussa Badel Zagrebia vastaan. Monnberg häviää cupvoittajien cupin finaalin 1998 Dütenhofen Münchholzhausenin kanssa Caja Cantabria Santanderia vastaan. Patrick Westerholmin Kolding IF on huonompi

Citycupin loppuottelussa 1997, vastustajana Nettelstedt. BK-46 voittaa kotonaan mestareiden cupissa Kolding IF:n (1991), Ystads IF:n (1992), ASKÖ Lindenin (1994) ja Drammenin (1997), mutta mikään voitoista ei riitä jatkoonpääsyyn. Dicken voittaa färsaarelaisen Vestmannan syksyllä 1993 molemmissa otteluissa, ja järkyttää hallitsevaa mestaria Badelia Suomessa 26-24 toisella kierroksella. Zagrebissa tulee kuitenkin kotivoitto 42-27. Cupvoittajien cupissa 1992 Atlas voittaa latvialaisen Maistasin kotona 29-24 Klaipedan kuudentoista maalin vierastappion jälkeen. Seuraavana vuonna BK-46 murskaa kotonaan slovenialaisen Kolinka Slovanin 31-9, mutta unkarilainen Pick Szeged on liian vahva toisella kierroksella vaikka kotivoitto tulee jälleen Karjaalla. HC Dennis lyö Vestmannan molemmissa otteluissa vieraissa 1999, sitten SAD pudottaa turkulaiset. Madeiran joukkue häviää kuitenkin Turussa, mikä tapahtuu myös moldavialaiselle Sheriff Tiraspolille molemmissa otteluissa 2001. Jatkossa HCD:n kantona kaskessa on tuleva voittajajoukkue, espanjalainen Ciudad Real. Dennis on ensimmäinen miesjoukkueemme EHF-cupissa 2000. Israelilainen Maccabi Qiryat Motzkin häviää molemmat ottelut Turussa, mutta Prevent Slovenj Gradecilla on varaa hävitä niukasti Suomessa voitettuaan kotonaan Sloveniassa.

Spartan naiset lyövät Bascharagen mestareiden cupissa 1998, molemmat ottelut käydään Luxemburgissa. Tämän jälkeen tulee vastaan liian vahva puolalainen Montex Lublin. 1996 Sparta voittaa Dega Polisportiva Ennan cupvoittajien cupissa. Italialaisnaiset häviävät molemmat ottelut Helsingissä. Neljännesvälierässä Sparta saa vastaansa romanialaisen Agecom Baia Maren ja häviää. HIFK/C:n naisjoukkue on ensimmäinen suomalaisjoukkue EHF-cupissa (syksy 1998) ja Challenge Cupissa (helmikuu 2001). 1991 on Kiffen ensimmäinen naisjoukkue IHF-cupissa.

Yhteistyö Pohjois-Euroopassa lisääntyy myös. Sparta on mukana perustamassa Itämeren Käsipalloliittoa (BSHA), jossa Robert Nyberg toimii puheenjohtajana. Spartan naiset ovat myös alusta asti (1998) mukana Baltian liigassa (Itämeren liigassa).

7

Miesten maajoukkue osallistuu MM-karsintoihin tammikuussa. Kotiottelut 2002 tuovat mukanaan pelkkiä voittoja, ja tasapelin Georgiasta. Kaikki joukkueet ovat lopputaulukossa kahden pisteen sisällä, ja Itävalta menee kakkosvaiheeseen koska sillä on Suomea vastaan parempi maaliero keskinäisissä otteluissa. 2004 on Suomi jo voittanut kaksi ottelua Belgiaa vastaan, mutta Makedonia-tasapeli Kupittaaan Urheiluhallissa ei riitä. 2006 voitamme kaikki kotiottelut, Itävalta kuitenkin jatkaa. Karsinta 2008 alkaa maalin voitolla Liettuassa, mutta pistesaalis jää siihen. Koko karsintalohko 2010 pelataan Energia Arenalla. Suomi voittaa Iso-Britannian, lopulta Romania on vahvin ryhmä. EM-karsinnassa 2003 Suomi voittaa ensivaiheen kaikki ottelut. Pelit jatkuvat olympianelosta Serbiaa ja Montenegroa vastaan kesäkuussa. 2100 silmäparia todistavat Helsingin Jäähallissa niukan tappion 29-31. Pljevljan juhannuspäivän ottelu on sitten kahdeksan maalin kotivoitto. Latvia kaatuu maalilla 2005 Sisu Arenassa Ari Nurmisen vapaaheitolla lisäajalla. Itävalta-ottelu pelataan Salossa, ja Björn Monnberg käy 135. ja viimeisen A-maaottelunsa Helsingin Jäähallissa Israelia vastaan. Raananan vierasottelu on Suomen ensimmäinen maaottelu Aasiassa. Itävalta ja Israel jatkavat. 2007 tuo mukanaan pelkkiä tappioita,

kuten myös seuraava karsintasarja 2008-09. Ensimmäinen ottelu 2007 on myös itsenäistyneen Montenegron ensimmäinen ottelu kaikki lajit mukaan lukien. Kesäkuussa 2010 koko Suomen lohko käydään Tbilisissä, ja Suomi voittaa Latvian ja Georgian. Kärkikolmikko Latvia, Suomi ja Italia ovat lopulta samassa pistemäärässä, mutta latvialaisilla on kolmikon keskinäisissä otteluissa paras maaliero ja se jatkaa. Sataan A-maaotteluun yltävät myös Teddy Nordling ja Tommi Sillanpää. Monivuotisia tukipilareita ovat niinkään Christian Segersven ja Marcus Sjöstedt. Ruotsin entinen A-maajoukkuevahti Jan Ekman pelaa 2003-07 Suomen paidassa 29 ottelua.

Naismaajoukkue pelaa ensimmäiset EM-karsintaottelunsa marraskuussa 2005 Lagosissa. Viiden tappion joukossa löytyy myös 10-40 tulos Slovakiaa vastaan. Karsinnan ensivaiheessa 2009 Suomella ei ole menestystä Iso-Britanniaa vastaan Pirkkolassa ja Liverpoolissa. Brittinaiset jatkoon yhteistuloksella 41-37. MM-karsinnat tuovat mukanaan valopilkkuja Bulgaria-voitolla (Pljevlja 2008) ja Portugalitasapelillä (Madeira 2010). Suomi osallistuu jälleen EHF Challenge Trophyyn. Vuoden 2004 turnaus käydään Mezzocoronassa. Larnaka järjestää 2008 ja nyt Suomi kaataa Färsaaret loppuottelussa. 2010 Suomen alkulohko pelataan Viimsissä ja Ålborgin loppuottelussa onnistumme toistamiseen voittoon, kun Israel häviää. Vuosikymmenen muistettaviin tuloksiin kuuluu myös Viro-voitto 51-14 Siuntiossa 20.5.2007. Jennifer Holmberg kiipeää Suomen maalivahtien maaottelujen kärkipaikalle. Aviopari Thomas ja Maria Lindahl (Relander) on aikaisemmin pelannut A-maaotteluita ja saavat nyt lapsensa Filipin ja Annan myös mukaan A-maajoukkueisiin. Katja Nyberg saavuttaa uuden kotimaansa Norjan kanssa mm. kaksi kertaa Euroopan mestaruuden ja voittaa vielä olympiakultaa elokuussa 2008 Pekingissä. Saman kuukauden aikana hän pelaa 100. A-maaottelunsa.

Nuoret miehet pelaavat MM-karsintalohkonsa Pirkkolassa, mutta vaikka 21-vuotiaat voittavat Belgian (2007) ja Bulgarian (2011) ei pääsyä jatkoon ole. EM-karsinnat 2004 (Rennes) ja 2006 (Tsekho) ovat tappioita täynnä, mutta huhtikuussa 2010, myös silloin Pirkkolassa, 20-vuotiaat lyövät Viron ja Sveitsin ja menevät lopputurnaukseen Espanjan kanssa. EM-kisat 2010 käydään kesällä Bratislavassa, sijoitusottelussa Israel kaatuu ja Suomi on viidestoista.

Sama joukkue oli jo pelannut 18-vuotiaiden EM-turnauksessa elokuussa 2008 Brnossa. Vaikka isäntä Tsekki voitetaan, on Suomi kuudestoista. Tämä joukkue oli Suomen ensimmäisenä käsipallomaajoukkueena kaikki ikäluokat mukaan lukien päässyt karsinnoista jatkoon lopputurnaukseen. Karsintalohko oli käyty toukokuussa Reykjavikissa, ja Turkki- ja Latvia-voittojen jälkeen Suomi meni jatkoon järjestäjä Islannin kanssa. EM-karsinnat 2004 (Riika) ja 2006 (Pula) eivät tuo pisteitä, mutta Italia taipuu 2010 Wagrowiecissä. 19-vuotiaat osallistuvat avoimiin EM-kisoihin Göteborgissa. Voittoja ovat 2005 Viro-, Slovakia-, Puola-, Belgia- ja Norja-pelit, 2007 Moldaviaa vastaan ja 2009 Slovakiaa ja Israelia vastaan. Tasapelejä nähdään Kreikka-ottelussa 2007 ja Kuwait-ottelussa 2009. Kahdeksas sija 2005 on paras saavutus näistä kolmesta turnauksesta. Suomen ensimmäiset maaottelut 16-vuotiaille käydään marraskuussa 2004 Riikassa.

Euroopan olympiapäivät 17-vuotiaille järjestetään heinäkuussa 2009 Tampereella. Käsipallo-ottelut, samalla Pirkanmaan ensimmäiset maaottelut, käydään Tampereen Messu- ja Urheilukeskuksen D-hallissa. Suomi on kahdeksas sekä poikien että tyttöjen luokassa viiden häviön jälkeen.

17-vuotiaat tytöt ovat mukana EM-karsinnoissa 2007 (Fjerritslev), 2009 (Ormoz) ja 2011 (Mogilev). 2007 tuo mukaan voiton Luxemburgista. 18-vuotiaat osallistuvat heinäkuussa Göteborgin avoimiin EM-kisoihin. Voittoja tulee 2008 Azerbaidzan- ja Israel-peleistä, 2010 kaatuu Islanti, Portugali ja Bulgaria. Tasapeli kirjataan 2008 Liettuaa vastaan. 16-vuotiaiden tyttöjen ensimmäiset maaottelut otellaan elokuussa 2008, kun Sampalinnassa pelataan Viroa vastaan kaksi ottelua.

Töölön Kisahalli on näyttämönä elokuussa 2002 kun Suomi järjestää 19-vuotiaiden naisten EM-lopputurnauksen. Kuuden tappion jälkeen Suomi on kahdestoista. EM-karsinnoissa Brailassa (2009) ja Pozegassa (2011) otetaan kaksi pistettä Luxemburgilta 2009. 20-vuotiaiden MM-karsinnassa 2010 Michalovcassa Suomi voittaa Valko-Venäjän.

Molemmat ottelut syyskuussa 2006 naisten EHF-cupissa pelataan Helsingissä. HIFK/C voittaa toisen osa-ottelun Dossobuonoa vastaan viidellä maalilla hävittyään ensimmäisen osan kahdeksalla. Katja Nyberg voittaa Norjan kansalaisena cupvoittajien cupin 2005 Larvik HK:n paidassa.

Syksyllä 2005 SIF:n miehet saavat jatkaa EHF-cupissa pudottuaan mestareiden liigan karsinnassa. BK-46 lataa neljä perättäistä voittoa syksyllä 2003 EHF-cupissa, kaksi Istanbulin Besiktasia ja kaksi Stordia vastaan. Tämän jälkeen Bukarestin Dynamo pysäyttää Karjaan joukkueen. Cupvoittajien cupissa 2002 HC Dennis voittaa Kehran vieraisissa 32-23 ja jatkaa Benfica Lissabonia vastaan. Portugalilaiset kaatuvat kahdesti Caribbean hallissa, mutta sitten tuleva loppuottelija RIK Göteborg on turkulaisia vahvempi. Seuraavan syksyn aikana HCD voittaa Steauan Turussa vain neljällä maalilla ja ei kykene säilyttämään johtoaan Bukarestin vierasottelussa. Cocks pelaa 2007 molemmat ottelunsa Nicosiassa. Ensimmäisen osaottelun seitsemän maalin tappion jälkeen riihimäkeläiset voittavat Cyprus Collegen 30-29 toisessa kohtaamisessa. Cocks on ensimmäinen suomalainen joukkue miesten Challenge Cupissa. Kolme selvää voittoa Hyvinkään alkulohkossa antaa LIF:n jatkossa vastustajaksi. Seitsemän maalin kotitappion jälkeen Örebrossa pelataan tasan. Tämän lisäksi Cocks osallistuu Baltian liigaan, missä irtoaa kakkossija 2010 ja 2011.

Miesten pääsarjassa nähdään 2007 ensi kertaa hämäläinen mestari, kun Cocks onnistuu 29. kaudellaan. Porvoo on uusi SM-paikkakunta 2008, kun Akilles debytoi. Kiffen jättää kesällä 2003 mestaruussarjan. Saman kesän aikana HC West saa Dickenin paikan, ja yltää heti SM-pronssille. Maaliskuussa 2006 Jan Helander pelaa 575. ottelunsa ja Roger Sjölund tuomitsee 439. pelinsä. Helander, Markku Mäkinen ja Igor Sahonko tekevät 2000. maalinsa. Viides loppuottelu 2004 Kupittaaan Jäähallissa kerää 2445 katsojaa. HC Dennis ottaa 2005 seitsemännen mitalinsa seitsemän kauden aikana. BK-46 voittaa 2006 20. kerran mestaruuden. Folke Söderberg on ollut mukana kaikissa, pelaajana tai johtajana. Karjaan seura on 2008 30. kerran peräkkäin välierissä. Seuraavan kauden runkosarjassa pelaa 1990 syntyneiden poikien maajoukkue yhden ottelun jokaista seura vastaan. Puolivälierät palaavat 2008/09 kuuden vuoden tauon jälkeen. Mestaruussarjasta tulee kesällä 2010 SM-liiga, ja HC West voittaa 2011 ensimmäisen liigamestaruuden.

Suomen Cupissa ilmaantuu pitkät voittoperinteet parille joukkueelle. Spartan naiset ottavat 2003 kahdeksannen kiinnityksen peräkkäin, HC Denniksen miesten joukkue

juhlii 2004 viidennen perättäisen kerran. Kausina 2002-04 pelataan myös B-cup miehille. Miesten kolmosdivisioonaa ei järjestetä 2005-09, sitten kolmonen palaa kuntosarjana. Naisten kakkonen syntyy niinikään kuntoilumielessä 2010.

Ensimmäinen naisten SM-kulta Kauniaisiiin 2009 (GrIFK) ja ensimitali Karjaalle 2004 (BK-46, hopeaa). Kaudella 2001/02 HIFK ottaa SM-hopeaa ja HIFK/C SM-pronssia. Maria Hyppönen osallistuu 16. perättäiseen loppuottelusarjaansa keväällä 2011. Kolmetoista kultaa ja kolme hopeaa on hänen saldonsa naisfinaaleista. Sparta vieraillee Siuntiossa 19.3.2006, ja se puolivälierä kestää peräti 85 minuuttia jatkoaikoiheen. Maajoukkueet osallistuvat myös naisten SM-sarjaan, 1983 syntyneet kaudella 2001/02 ja 1990 syntyneet 2007-09. Vuosina 2003-05 pelataan runkosarjan jälkeen kansainvälinen välisarja, johon osallistuu myös kolme ulkomaalaista joukkuetta. Ensimmäisen kauden aikana yksi näistä on Latvian 19-vuotiaiden naisten maajoukkue. Puolivälierät palaavat kaudella 2005/06. Ottelu 4.3.2007 Dicken-HIFK/C päättyy 25-58. Saman kalenterivuoden aikana 25.11. Dicken häviää Turussa 15-64 ottelussa, jossa Silja Borgarsdóttir Sandelin venyttää verkkoja 29 kertaa. Sarjan pitkäaikaisia ja keskeisiä hahmoja ovat myös Annette Tallqvist, Katri Koskela ja Linda Olin (Johansson).

SM-sarjat ensimmäisen vuoden junioreille luokissa C ja D pääsevät käyntiin, ja nyt jaetaan kaksinkertainen mitalimäärä näissä ikäluokissa. Ensimmäiset uudet poikien mestarit 2007 ovat BK-46 (nuorempi C) ja GrIFK (nuorempi D), tyttöjen puolella GrIFK (nuorempi C, 2008) sekä Akilles (nuorempi D, 2007).

Rainer Illman ja Matti Norstedt tuomitsevat otteluita yli viisikymmentä vuotta. Mona Förström ja Päivi Mitrunen muodostavat Suomen ensimmäisen kansainvälisen naiserotuomariparin. Rangaistusheittokilpailut tulevat mukaan mahdollisuutena myös Suomen otteluihin, kun jatkoaikojen määrää rajoitetaan. IHF:n kunniajäsen Henrik Vænerberg valitaan Suomen Käsipalloliiton kunniapuheenjohtajaksi.

Suomen Käsipalloliitto aloittaa vuonna 2011 kahdeksannen vuosikymmenensä. Olkoon Suomen käsipallolla vielä parhaat vuodet edessäpäin.